

У квітні 2013 р. Міжнародна федерація бібліотечних асоціацій та установ (ІФЛА) розробила документ, яким пропонує керуватися національним бібліотечним асоціаціям і бібліотекам в організації позичання на абонемент е-книг: <http://www.ifla.org/node/7418>.

Скорочений переклад цього документа з англійської:

Принцип 1. Бібліотеки повинні мати можливість отримувати ліцензію та/або купувати всі наявні на ринку е-книги на різноманітних умовах, що залежать від сутності твору та прав, наданих бібліотекам та їхнім користувачам, зокрема треба брати до уваги:

- кількість одночасних користувачів;
- проміжок часу, впродовж якого бібліотека має право надавати доступ до наявних е-книг;
- можливість прямої купівлі з постійним доступом. Для довготермінового збереження електронні файли праць, що видрукувані комерційно, можуть зберігатися в агенції чи агенціях, які визначені законом про обов'язковий примірник;
- визначення дозволеної кількості книговидач (напр., видавництво HarperCollins дозволяє 25 книговидач);
- дата публікації та роздрібна торгівля: видавці не повинні вводити ембарго на видачу ліцензій бібліотекам на нові видання.

Принцип 2. Поважаючи закони авторського права з огляду на інтереси як бібліотек так і власників прав, будь-які варіанти ліцензій/придбання, що пропонуються для бібліотек, повинні дотримуватися визначених законом обмежень і виключень із закону про авторське право стосовно книгозбірень та їхніх користувачів, включно з таким (якщо дозволяється):

- право копіювати частину твору;
- змінювати формат твору з метою зберігання, якщо це передбачено ліцензією, або праця придбана у довічне користування;
- надавати примірник для міжбібліотечного абонементу (обмеження на міжбібліотечний абонемент можуть бути визначені законом певної країни, або при укладанні угоди, такі, наприклад, обмеження, як кількість дозволених видач однієї назви на міжбібліотечний абонемент протягом року, або географічні обмеження щодо того, де розповсюджується твір, якщо, наприклад, видавець не має прав на розповсюдження е-книг у країні, де розташована бібліотека, яка замовляє е-книгу);
- Змінювати формат твору для використання людьми з обмеженнями.

Бібліотеки повинні мати право обходити технологічні засоби захисту з будь-якою не контрафактною метою (Пропозиції ІФЛА щодо обмежень та виключень для бібліотек і архівів у міжнародних угодах щодо авторського

права: <http://www.ifla.org/en/node/5856>).

Принцип 3. Е-книги, доступні через бібліотеки, повинні «читатися» на всіх загальнодоступних пристроях для е-читання.

Принцип 4. Бібліотеки та читачі бібліотек повинні мати можливість контролювати використання персональної інформації користувача, включно з даними щодо кола їхнього е-читання.

Принцип 5. Якщо видавці та/або автори та/або дилери забороняють бібліотекам доступ до е-книг, законодавство країни має вимагати забезпечити такий доступ на обґрунтованих і розумних умовах (ця вимога забезпечує доступ громадськості до всіх е-книг через бібліотеки в країнах, де уряд фінансово підтримує видавців і авторів).

Інші документи з цього питання можна знайти за адресою: <http://www.ifla.org/e-lending> (*Принципи видачі бібліотеками на абонемент е-книг // Блог «Творчість та інновації в українських бібліотеках» (<http://libinnovate.wordpress.com/2013/04/30/принципи-видачі-бібліотеками-на-абон/>). – 2013. – 30.04*).